

Dějiny Mayů jsou naší společnou historií

Mayové věděli, že vše je vzájemně propojeno a lidé jsou součástí vyššího celku. I ta nejmenší částička ovlivňuje všechno ostatní a každá nepatrná myšlenka může vyvolat velké změny.

Americké indiánské národy tvrdí, že každý kámen, každý strom a každá kapka vody v sobě nesou vzpomínku na počátek věků. Dobře to ilustruje následující legenda:

Když jsme ještě sídlili v nebi, začalo nám tam jednoho dne být těsno. Velký duch se poté rozhodl poslat nás na Zem, abychom tam žili jako bytosti s fyzickým tělem. Byla svolána velká nebeská rada a ta se usnesla: „Ti z vás, kteří chtějí oživit Matku zemi a zaplnit ji životem, ji budou muset i chránit. Dáme vám medicínu, svobodnou volbu a svobodnou vůli. Tím se stanete strážci Země. Postaráte se o to, aby všichni žili v harmonii, budete totiž vědět, že jste na sobě vzájemně závislí.“

Když Velký duch sedmého dne sestoupil na Zem, uslyšel modlitby a spatřil vděčné srdce. Byl na svá stvoření velmi hrdý, protože viděl, že nezapomněla na svou existenci v nebeské báni. Pocítil je tedy a přinesl jim mnoho darů.

Stejně jako všechny staré národy, i Mayové se pokládali za děti této Země. Současně však ale zdůrazňovali, že pocházejí z hvězd. To je také důvod, proč vytvořili kulturu, jež se založena na dalekosáhlých souvislostech mezi vesmírem, Zemí a lidmi.

Strážci času a vesmíru

Mayům se říká strážci času a vesmíru mimo jiné i proto, že dokázali přesně změřit obrovské časové úseky a vypočítali rovněž oběžné dráhy mnoha planet. A nejen to. Upozornili také, že vše je vzájemně propojeno a lidé jsou součástí vyššího celku. I ta nejmenší částička ovlivňuje všechno ostatní a každá nepatrná myšlenka může vyvolat velké změny.

Proto Mayové pokládali i čas za něco významnějšího, než jen měřitelný úsek doby. Představoval pro ně spirálu bez začátku i konce. Čas je nositelem mnoha významů a je živý stejně jako vzduch, který dýcháme. Vše kolem nás se skládá z malých částíček nabitých světlem a energií – a platí to i pro čas. Mayové říkali: „Jestliže je čas součástí nás samotných, pak ho musíme důkladně prozkoumat. Pokud poznáme čas, poznáme i sami sebe a celý vesmír.“ Jak řekli, tak udělali! Sledovali pohyb těles, počítali jejich dráhy a odhalili tajemství života. Nechtěli, aby jejich vědomosti upadly do zapomnění, a proto je vytesali do obrovských kamenných desek a do stěn svých chrámů. Získali klíč otevírající brány k moudrosti a dokázali proniknout do podivuhodného světa života. Učinili to s takovou pečlivostí

a přesností, jakou si dnes ani neumíme představit.

Základem mayských znalostí a bádání se stalo přesvědčení, že existuje pouze jediná energie – to znamená základní vzor života, který je všude stejný. Něco podobného dnes začíná tušit i moderní fyzika. Některé národy označují tuto univerzální energii slovy prána, éter nebo chi. Mayové tomuto vzoru života říkali *tzolkin*, moderní fyzika zná výraz nulová energie. Tzolkin pokládali Mayové za matici vesmírné sítě, ale stejně se nazýval i jejich posvátný kalendář. Obojí mělo společný obsah: byl to otisk, který se stále vrací a zůstává stejný.

Zánik mayské kultury

Pro Maye a další původní obyvatelé amerického světadílu započala rokem 1519 systematická poroba a genocida. Tomuto období říkali „baktun devíti pekel“. Došlo k téměř úplnému zániku a vyhlazení jejich kultury. Mělo uběhnout 9krát 52 let, než se temné časy nachýli ke svému konci. Poté bude následovat období očisty a započne nový cyklus, který Mayové nazývají „třináct nebes“. Oněch 468 let (= 9 x 52) ukazuje k pozoruhodnému datu 1987. Původní národy tehdy zažily obrat v dosavadním vývoji. Země se začala očisťovat a lidstvo bylo vyzýváno k součinnosti. Období „devíti pekel“ bylo současně posledním čtyřsetletým cyklem tohoto věku, který se právě blíží ke svému konci.

V roce 1519 se Mayové setkali se svými protihráči. Věděli, co je čeká, proto se snažili ochránit nebo v nutném případě přímo ukryt uspořádání, které kopirovalo strukturu velké vesmírné hry. Možná právě proto se již před několika sty lety stáhli do pralesů a na náhorní plošiny. Jen tak dokázali uchovat svou identitu a hrdost na stvoření. Včas, ještě před příchodem Španělů, svolali velkou radu mudrců všech mayských kmenů. Na této poradě měl být stanoven plán dalšího postupu. Na začátku si zástupci Mayů vyslechli prorocství:

Uplyne dlouhý cyklus, poslední tohoto věku. Teprve potom se sluneční kultura Mayů dočká nového rozkvětu a přispěje k blahu celého lidstva. Teprve potom zmizí temnota, kterou do naší sluneční země přinesl cizí národ.

Následně mudrci promysleli ještě jednu uspořádání společnosti a života ve vesmíru a stanovili následující významná témata:

Řád Mayů a základní uspořádání vesmíru:

1. Naše rodiny a kmeny jsou základem soužití. Každý jednotlivec by

měl hledat a nacházet štěstí svým vlastním způsobem. Každý jednotlivec musí přispět ke společnému životu a přežití – v souladu se zákony vesmíru.

2. Země má duši stejně jako každý z nás. Proto se k Zemi chováme se stejnou láskou a přichylností jako k sobě navzájem. Vnímáme tlukot jejího srdce. Bereme-li si z ní potravu a další potřebné věci, musíme jí za to také něco vrátit.

3. Země, stromy, hory, zvířata, hvězdy... jsou částí nás samých. Mají pro nás poselství. Pokud žijí, žijeme i my, pokud zemřou, i my zahyneme.

4. Jsme součástí vesmíru a vesmír je naší součástí. Žijeme tak, aby náš život plynul v harmonii – je to náš příspěvek k rovnováze a je to zároveň naše povinnost.

Těmito zásadami se hodlali Mayové řídit bez ohledu na to, co je v následujícím období čeká. A jen díky nim mohli přežít i v časech, během nichž se svět přiklonil ke zcela jiným ideálům. Od té chvíle začalo docházet k rychlým a radikálním změnám. Mayové se museli vyrovnat s novými pravidly, která do země přinesli bílí mužové. Události se sice hnaly šiléným tempem, ale oni se přesto snažili nové poměry pochopit a zjistit, zda jsou v souladu s pravidly kosmologické hry. Nové zřízení se však prosadilo velmi rychle a Mayové s údivem konstatovali, že vesmír má ještě další tvář, kterou dosud neznali. Vzory chování dobyvatelů se naprosto lišily od jejich vlastních. Konkvistadoři se řídili následujícími postuláty:

§ 1: Důležité je právo jednotlivce na štěstí, ať to stojí, co to stojí.

§ 2: Štěstí jednotlivce spočívá v nahromadění co největšího majetku.

§ 3: Země je tu od toho, aby k tomuto hromadění přispívala – můžeme si z ní brát vše, co potřebujeme.

§ 4: Jsme středem vesmíru. Náš Bůh je jediný, je velmi žárlivý, a proto strpí jen svou vlastní vládu. Jen on má pravdu.

Důsledky praktikování těchto postulátů se daly lehce vytušit. Mayové a příslušníci ostatních indiánských národů brzy na vlastní kůži poznali, že se jedná o zápas na život a na smrt. Věděli, že noví mocipáni prosazují svá pravidla násilím. Proto se rozhodli stáhnout a své zásady uchovávat v tajnosti. S bílými cizinci přišla do země nová nemoc, kterou zatím neuměli léčit: *chtivost po stále větším majetku.*

Mayové někdy pokládali za nezbytné bránit se, ale bylo jim jasné, že

v tomto boji podlehnou. Nedokázali a nechtěli násilí oplácet násilím. Brzy dospěli k názoru, že bude lepší smířit se s příchodem mocnějších nepřátel. Věděli, že všechno má svůj čas. Ukryli své cenné vědomosti a svá největší tajemství a zachránili je před zkázou. Uchovali je pro budoucnost, kdy jejich znalosti opět vyjdou na světlo světa.

Nepříznivých událostí přibývalo. Roku 1524 došlo na guatemalské vysočině k rozhodující bitvě, v níž padl legendární mayský vůdce Tecún Umán. Odpor se zhroutil. Na celém americkém kontinentu započalo velké vyvražďování indiánů. Na denním pořádku bylo zotročování domorodého obyvatelstva, jeho zahánění do rezervací a násilná christianizace. Miliony lidí zemřely na nemoci zavlečené bílými dobyvateli, například na tuberkulózu, cholera, žlutou horečku, neštovice nebo chřipku. Kolonizátoři nenalezli tolik zlata, kolik si představovali, a tak začali vysávat celou zemi a používat k tomu domorodé pracovní síly.

Mayové postupně ztráceli svá území, svou kulturu i základy dosavadního způsobu života. Dodnes se pokoušejí domoci svých práv. Dobyvatelé je pokládali za primitivní rasu, již je třeba vnutit civilizaci západního stříhu. Indiáni museli pracovat jako otroci a pomáhat při budování nové

společnosti. Na rozkaz nových pánů stavěli na zříceninách svých zničených chrámů a kultovních míst křesťanské kostely. Nucené práce a obracení na novou víru šly ruku v ruce. Na dlouhá století jim byl upírán přístup ke vzdělání a k vlastní kultuře. Náčelníci kmenů byli pobiti a Mayové přišli o své sociální a kulturní zakotvení. Proti zásahům nových vládců byli bezbranní.

Zajímavé je, že všechny původní národy zvolily podobnou strategii, s jejíž pomocí se bránily proti neprostěmu vyhlazení. Máme na mysli PŘETVÁŘKU.

Tvař se, jako by plnil jejich přikazy. Dávej jim najevo úctu. Poskytni jim něco, co můžeš postrádat. Jinak by ti násilím sebrali i to, bez čeho se neobejdeš...

Vím, že tě jednoho dne budou silou nebo lstí nutit k modlitbě, již se sami modlí. Pokud to nepůjde jinak, podrob se a pomodli před jejich očima, avšak nezapomeň na naše modlitby... Prozrad' jim jen to, co musíš, zbytek uchovej v tajnosti.

Vznik USA

V roce 1776 se zrodila nová světová velmoc a slavnostně vyhlásila své zásady: právo za život, osobní svoboda, rovnost všech lidí a právo být spoko-

jený. Právě tyto principy platily pro všechny obyvatele tehdejších třinácti a dnešních padesáti států USA. Pro všechny, kromě těch, kterým Amerika původně patřila.

Slavné americké *Prohlášení nezávislosti* vzniklo na základě předloh a moudrosti původních národů, především irokézské konfederace. A proto jsou tyto tradiční hodnoty základem naší moderní západní civilizace. Pro indiány však vyhlášená práva neplatila. Místo toho byli zahrnuti do rezervací a zabíjeni. *Právo na život a osobní svoboda* nebyly určeny pro ně. Také rovnost platila jen pro někoho. Například až do roku 1976 bylo praktikování indiánských náboženství trestné.

Nastávající celosvětové změny, o nichž Mayové dobře vědí, se týkají lidstva celé Země. Čas se nyní jakoby stále zrychluje a změny také probíhají ve větším tempu. I o tom vědí staré národy dopředu. Vyprávějí o svých znalostech proto, aby nám pomohly zastavit šílený rytmus moderního života a dospět k opatřením umožňujícím přežití Země i lidstva.

Magda Wimmer v knize PROROCVÍ MAYŮ

Vydalo ji nakladatelství Dialog, Markova 3, 460 14 Liberec 14, tel.: 485 121 610, e-mail: knihy@dialog-lbc.cz

Toužíte po štěstí, radosti a svobodě?

Hloupá otázka! Kdo by netoužil? Ale jak na to? Poradit Vám může Sun Light, který je mistrem mnoha duchovních technik. Je jedním z mála odborníků, kteří dokázali rozšířit technologie zaměřené na další vývoj osobnosti, na dosažení úspěchu a hojnosti. Z jeho knihy BIBLE ŠTĚSTÍ (nakladatelství Eugenika Bratislava, www.eugenika.sk, objednávky v ČR: Zásilkové knihkupectví Poznání Olomouc, www.poznani-knihy.cz) přinášíme následující ukázkou:

Nedělejte ze svého života živoření!

Proč lidé své živoření nazývají životem? Oni nežijí, ale živoří, nežijí, ale přežívají. K přežívání stačí chleba s máslem a střecha nad hlavou, ale v tom nebude velkolepost ani nádhera. Vaše vnitřní nebe bude temné, nebudou na něm hvězdy, nezasvitne tam slunce. Překonejte toto ustrnutí a rozzlobte se na vraha svého života, na sebe sama.

Vzbouřte se proti všem nesmyslům, jež vás naučili lidé, kteří dokážou pouze přežívat.

Dlouho jste směřovali svou energii, čas a mimořádně drahocenný život za peníze. Vysálo vás to natolik, že již dokonce nemáte ani sílu se bouřit. Jste Boží dítě, ale chytily vás do léčky. Pouze vzpoura vás může zachránit před spiknutím společnosti. Do sítě tohoto tajného spiknutí má být chycen váš rozum. Vzpoura musí být vnitřní a znamená odhodit celou minulost a žít v přítomnosti bez jakýchkoli vnucených tradic, bez jakýchkoli cizích plánů, bez jakýchkoli cizích omylů, žít jako dítě, jako kdybyste byli první člověk...

Odhoďte minulost, jako by nikdy neexistovala, a začněte od samotného začátku. Budete mít nádherný život a bude to váš život, naplněný radostí a neustálými objevy.

Nedovolte davu, aby zničil vaši duši

Člověk může fungovat jako myslící stroj, jako počítač. Učenci tvrdí, že člověk má fungovat jako dobrý efektivní

počítač, ale tento přístup ničí vaši duši. Počítač může dělat všechno, co mohou zvládnout stovky profesorů, ale nemůže se stát osvíceným a uskutečnit to, co Buddha. Lidstvo umírá tak pozvolna, že si to dokonce ani neuvědomujeme. Smrt probíhá v důsledku velmi pomalé otravy. Člověk se stále více mění na biorobota.

Ve skutečnosti společnost chce, abyste nebyli živí, ale mrtví. Veškeré její úsilí je zaměřeno na to, aby vás zabila a zároveň využívala jako efektivní zařízení. A společnost je úspěšná: zničila ve vás to živé a nahradila to mechanismem efektivnosti. Zabývá se vaší ochranou, a dokonce i cenou života, protože se více zajímá o zboží, než o lidský růst.

Společnost neustále vštěpuje lidem, že musí být mírumilovní, poslušní, klidní a platit tak vysokou cenu, jako by takový život byl něco nádherného, mimořádně cenného.

Ale člověk se může spokojit s takovou podobou života pouze tehdy, jestliže je nedůvtipný a nedokáže si uvědomit, jakou cenu platí za tento mrtvý klid, který nemá žádnou hodnotu. Ztrácí svou svobodu, vznešenost, radost a lásku, nedokáže být děle upřímný a odvážný. Celý jeho život je nešťastný, neboť se stává šroubkem, vyměnitelnou součástíkou. Tak to je ve společnosti zařízeno – každý vyžaduje vaše peníze, vaši energii, ale ne vaši jedinečnost.

Vaším skutečným středem je srdce. Nepřehlížejte je, nebudte k němu nevšímaví.

Používejte rozum, ale nedovolte mu, aby rozum využíval vás.

Používejte jej jako překrásné zařízení – jako stroj, počítač, ale ať není ničím více. Zůstávejte zakořenění v srdci, vaše jednání ať vychází ze srdce. Ať jsou poselství srdce rozhodující. I když se zdají jakkoli nelogická, ať jsou rozhodující, a váš život bude mít svou vlastní krásu, blaženost i požehnání.

Sun Light